

især, hvor det er værdierne af de udlagte aktiver, som anfægtes.

Som følge heraf foreslås det, at der i umiddelbar forbindelse med boets afslutning skal ske en endelig og bindende værdiansættelse, fælles for det beskætningsmæssige og arveafgiften. Reglerne om denne fælles skatte- og afgiftsmæssige værdifastsættelse foreslås samlet i kildeskatteloven (§ 16, stk. 3 og 4), især fordi det er skattemyndigheden, som efter forslaget skal tage stilling til værdierne. Der henvises i denne forbindelse til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.

Efter reglerne i ændringsforslaget til kildeskatteloven angiver boet selv i den endelige boopgørelse eller i opgørelserne efter § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4, i kildeskatteloven, hvilken udlægsværdi det finder passende at lægge til grund ved bobeskatningen og arveafgiftsberegningen, men skattemyndigheden (skatterådet eller i visse tilfælde ligningsdirektoratet) kan inden for visse, ret snævre frister ændre værdiansættelsen.

Den gældende arveafgiftslov indeholder i § 18, stk. 3, regler om, at boet og afgiftsmyndigheden — hvis man ikke er i stand til at nå frem til enighed om værdierne — vil kunne kræve aktiverne vurderet af personer, som udmeldes af skifteretten. Denne vurderingsadgang foreslås bibeholdt, men også disse regler foreslås overført til kildeskatteloven (§ 16, stk. 3). Som noget nyt foreslås der indført en adgang for boet til at få værdifastsættelsen prøvet ved landsskatteretten (kildeskattelovens § 16, stk. 4). Denne adgang skal stå åben for boet også i tilfælde, hvor der er foretaget en forudgående vurdering af aktivet. Adgangen til at få spørgsmålet prøvet ved landsskatteretten vil især have betydning, hvor der er tale om vurderingsmæssige spørgsmål, der også indeholder juridiske aspekter.

Efter § 17, stk. 1, i arveafgiftsloven, således som denne bestemmelse foreslås formuleret, skal arveafgiften i forbindelse med skifte beregnes på grundlag af værdierne i den endelige boopgørelse eller i opgørelsen efter kildeskattelovens § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4. Af § 17, stk. 2, fremgår det videre, at arveafgiftsberegningen skal bygge på de værdier, som man har fundet frem til ved skattemyndighedens efterprøvelse af boopgørelsen eller opgørelsen. Reglerne om denne efterprøvelse af værdierne, som skattemyndigheden foretager også med henblik på arveafgiftsberegningen, er som nævnt ovenfor foreslået indføjet i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4.

I forhold til den gældende arveafgiftslovs bestemmelser om arveafgiften i *offentligt skiftede boer* med-

fører forslaget en mindre afvigelse. Efter gældende regler lægges der vægt på værdierne på det tidspunkt, hvor boet foretager den endelige boopgørelse. I praksis benytter man imidlertid som regel værdierne på skæringsdagen i boopgørelsen. Den praktiserede ordning svarer således til den nu foreslåede fremgangsmåde.

For de *privat skiftede boer* er ændringen i forhold til den gældende lov mere omfattende. I de private boer beregnes arveafgiften efter gældende regler på grundlag af værdierne på det tidspunkt, hvor arveanmeldelsen skal indgives. Det vil normalt være værdierne 6 måneder efter arveladers død. Som nævnt i de indledende bemærkninger er det ligesom ved dødsbobeskatningen tanken, at der skal gælde stort set samme regler for privat skifte og for offentligt skifte. Efter forslaget skal arveafgiften både i offentlige og private boer beregnes på grundlag af værdierne på skæringsdagen i den endelige boopgørelse. Ligesom ved dødsboets beskatning foreslås denne ligestilling imidlertid begrænset til kun at omfatte et tidsrum på indtil 15 måneder fra dødsfaldet. For arveafgiften betyder dette, at hvis det private skifte ikke slutter, inden der er forløbet 15 måneder fra dødsfaldet, skal arveafgiften betales ved fristens udløb, og det bliver i disse tilfælde værdierne på 15 måneders dagen, som kommer til at danne grundlag for arveafgiftsberegningen.

Aktiver, som udlægges før skæringsdagen i den endelige boopgørelse eller opgørelsen efter § 20, stk. 2, eller § 20C, stk. 4, i kildeskatteloven, skal efter forslagens § 17, stk. 1, 2. pkt., ansættes til den værdi, de havde på udlægstidspunktet. Reglen svarer til § 17, stk. 3, i den gældende arveafgiftslov, som dog i modsætning til den nu foreslåede bestemmelse antages kun at gælde i det offentligt skiftede bo. Udtrykket „udlægstidspunktet“ i § 17, stk. 1, 2. pkt., tager sigte på skæringsdagen med hensyn til indtægter og udgifter vedrørende det udlagte aktiv. Fra dette tidspunkt er arvingen berettiget til indtægterne fra det udlagte aktiv, og han skal afholde de udgifter, der er forbundet med aktivet. Skæringsdagen behøver ikke at falde sammen med det tidspunkt, hvor boet træffer beslutning om udlægget.

De foreslåede bestemmelser i § 18 omhandler værdierne, hvor de afgiftspligtige erhvervelser ikke er inddraget under noget skifte her i landet. Ligesom efter den gældende arveafgiftslov (§ 17, stk. 2) skal afgiften beregnes på grundlag af værdierne på anmeldelsens tidspunkt. Efter forslaget skal de almindelige regler i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4, om efterprøvelse af værdierne også finde anvendelse i de her omhandlede tilfælde.